

Nakladnik:

Hrvatsko društvo likovnih umjetnika Istre
Zagrebačka 4, 52 100 Pula - Pola

Za nakladnika:

Milan Marin, predsjednik

Likovni postav:

Milan Marin

Grafičko oblikovanje:

Iva Gašparić

Tisak:

Digicolor, Pula

Naklada:

100 primjeraka

GALERIJA HDLUI

2. - 24. 2. 2021.

Zagrebačka 4, 52100 Pula - Pola

Otvoreno svakim radnim danom od 09,00 do 15,00 sati / tel: 052 214 408 /
e-mail: istrehdlui2020@gmail.com / www.hdluistre.hr

LAKŠE SE DIŠE!

Negdje između dominantne političke spektakularizacije problema održivosti ovoga planeta i nastajućeg globalnog pokreta ekološkog aktivizma, sa svojim prepoznatljivim medijskim ikonama, postoje stotine i stotine umjetničkih reakcija na aktualna i uznemirujuća stanja zagađenosti našeg okoliša. Podalje od halabuke političkih panela, korporativnih mimikrija i pseudosocijalne empatije «društveno odgovornih» kompanija, ali najčešće i izvan eko-utopizma civilnog sektora ili njihovih radikalnih aktivističkih poteza, umjetničke reakcije mali su, izolirani i slabo primijećeni otpor dominantnom proizvodnom i funkcionalnom modelu djelovanja globalnog kapitalizma. Stisnuti u aseptične bijele kubuse galerija ili nevoljko prepušteni u, inače dostupne, zone javnog prostora, umjetnički aktivisti imaju, dakle, ograničenu moć u stvarnoj promjeni stanja ili tek neznatan utjecaj na vladanje kapitala, ali nesumnjivo nose potencijalnu ili stvarnu, nemjerljivu moralnu snagu i duhovni poticaj. Kada nisu lukavstvom institucija i manipulacijom sistema usisani u ralje kulturnog turizma, kada su, dakle, izbjegli biti funkcionalni dio aktualnog trenda urbane ekonomije, ti radovi imaju ne samo opći emancipatorski značaj, nego su u nekim segmentima i u funkciji izravne kritike društvenih anomalija, u ovom slučaju alarmantnih podataka iz izvješća ekoloških politika.

Duboko svjesna svih opasnosti koje prijete eko-sustavu Zemlje, Slavica Marin u svom radu već godinama prakticira kritički i polemički odnos prema nekim od otvorenih problema zaštite prirode i živih bića. Budući da nije znanstvenica i ekološka aktivistica i ne pripada nekoj od ranjivih skupina neposredno izvrgnutih razornim posljedicama tzv. napretka, nego je umjetnica, njezini su alati, mogućnosti djelovanja i jezik kojim se služi ograničeni na imanentna sredstva umjetničkog govora. Taj je govor, dakako, posve individualna kategorija, pri čemu su vokabular, sintaksa, forma, semantika i druge mogućnosti čitanja jezika u ekskluzivnoj ovlasti autorice, a ne okvir indirektno normiran od struktura koje se želi propitivati, kritizirati i izlagati javnoj pažnji.

Slavici Marin nisu potrebni složeni alati niti komplicirani govor o društvenim anomalijama: minimalistički pristup podrazumijeva pažljivi izbor sredstava i njihovu «efikasnu» upotrebu. Kad kažemo «izbor», doista mislimo na izdvajanje nekih predmeta i materijala iz neposrednog okoliša i njihovo postavljanje u neki novoznačenjski kontekst. Za to je, naravno, potrebna metoda ready-madea, aproprijacije, parafraze i svih sličnih postupaka pomoću kojih se običan banalni predmet pretvara ili u estetski objekt ili se reciklira u predmet novog značenja ili se, pak, dekontekstualizacijom i defunkcionalizacijom materijalu daje nova regenerativna vrijednost i transsimboličko značenje.

Statični izložbeni dio gotovo uvijek prati performativna dionica u kojoj umjetnica vlastito tijelo tretira kao živu skulpturu - nositelja gotovo izravne poruke. Ni u slučaju ove izložbe radnje, metode i sredstva ne kompliciraju se: projekt s ekološkom temom o problemima s kvalitetom zraka koristi samo dva predmeta i dva postupka! S jedne strane na zidovima galerije pravilno su nanizani standardni industrijski proizvedeni filteri za pročišćavanje zraka, a s druge strane, u performativnom dijelu, autorica se, s aluzijom na svoje poznate «modne revije», pokriva predimenzioniranom šupljikavom kutijom, koja simbolizira ironičan i

paradoksalni proizvod suvremene civilizacije i potrošačkog društva: konzervu s komprimiranim čistim (recimo, alpskim) zrakom. Estetizacija postava, pravilni, geometrijski raspored «izložaka», permutacija serijalno izrađenog metalnog filtra, relacija između statičnog izložbenog dijela i minimalnog, koreografiranog kretanja tijela s objektom upućuju na mimikrijski karakter i kamuflažnu metodu projekta «Dišem čisti zrak». Za taj je postupak, dakako, potrebna povelika doza cinizma i oporoga humora: bez njih ne bi bila moguća ona vrsta transgresije koja realno pretvara u imaginativno, a imaginaciju uozbiljuje kao realnu dimenziju.

Marijan Špoljar

Slavica Marin rođena je u Banjaluci. Od 1986. živi i radi u Umagu.

Diplomirala je povijest umjetnosti na Filozofskom fakultetu u Ljubljani. Vlasnica je i voditeljica Galerije Marin od 1997. godine. Članica je HDLU-a Istre. Kroz svoj je umjetnički rad već niz godina poznata likovnoj publici u Republici Hrvatskoj i inozemstvu. Realizirala je niz slika, skulptura, objekata, instalacija i performansa koje je predstavila na više samostalnih i skupnih izložbi. Nagrađivana je nekoliko puta. Sudjelovala je u radu nekoliko likovnih kolonija, festivala i art-rezidencija. Kroz svoj rad, bilo u kojem mediju se izražava (performansi, skulpture, slike, objekti, instalacije) govori o gorućim problemima suvremenog društva, ekologiji i konzumerizmu te neskladu prirode i društva.

Godine 2017. osnovala je Park skulptura na odlagalištu smeća, gradskom deponiju Grada Umaga.